

PAUL SOKAĞI ÇOCUKLARI

S3 T4
L2

Bu bir hikayenin dördüncü kısmı.
Okuyun ve sonra... Yeniden yaratın!

HEKTOR SINYAL VERİYOR

O öğleden sonra saat iki buçukta henüz grund'da bir ruh yoktu. Saat iki buçuktan kısa bir süre sonra, Paul Caddesi kapısı menteşelerinde gıcırdadı ve Nemecsek'i içeri aldı. Cebinden büyük bir dilim ekme çıkardı, etrafına bakındı ve kimsenin olmadığına kendini inandırdıktan sonra ekmeğinin kabuğunu yemeye başladı.

Bir süre ekmeğini kemirmeye devam etti, sonra biraz sıkıldığını hissederek odun yığınları arasında dolaşmaya başladı. Bu şekilde kıvrıla kıvrıla giderken aniden bekçinin köpeğine rastladı. "İşte, Hektor!" diye seslendi; ama Hektor bu sevimli selama karşılık verme eğilimi göstermedi. Tenezzül ettiği tek şey, kısacık bir kuyruk sallamasıydı. Bununla birlikte şiddetle havlayarak uzaklaştı. Nemecsek onun peşinden koştu.

Hektor odun yığınlarından birinde durdu ve şiddetle havlamaya devam etti. Yığın

oğlanların kalelerinin tünemiş olduğu yerlerden biriydi. Bu yığının tepesinde kütüklerden yapılmış bir kale vardı; Üzerinde, ucundan küçük bir kırmızı-yeşil kiraz kuşu çırpınan ince bir çubuk vardı. Hektor kalenin etrafında sıçradı ve durmadan havladı."

"Sorun ne?" dedi kumlu delikanlı köpeğe, çünkü aralarında büyük bir dostluk vardı - belki de Hektor ordularındaki diğer tek er olduğu için.

Nemecsek yukarıdaki kaleye baktı. Kimseyi görmedi, ama orada birinin tökezlediğinden emindi. Ve böylece tırmanmaya başladı, bacakları çıkıntılı kütüklere dayandı. Yolun yarısına gelmişti ki, birinin doğrudan tepeden tahta parçalarını kaydırıldığını açıkça duydu. Kalbi çarpmaya başladı ve aniden geri dönme dürtüsü hissetti. Ama aşağı baktığında aşağıda Hector'u gördü ve bu ona yeni bir cesaret verdi.

Metinden en önemli bilgileri not alın!

Notlarınız olabilir
Zihin haritası
Masa
Çizim vb.

PAUL SOKAĞI ÇOCUKLARI

S3 T4
L2

Bu bir hikayenin dördüncü kısmı.
Okuyun ve sonra... Yeniden yaratın!

"Korkma Nemecsek," dedi kendi kendine ve yukarı doğru tırmanmak için temkinli bir şekilde devam etti. Her inişte kendini cesaretlendirmenin gerekli olduğunu düşündü. Tekrar tekrar dedi ki: "Korkma Nemecsek".

Ve odun yığınının tepesine ulaştı. Orada son bir "Korkma Nemecsek" diye mırıldandı. Dar kale duvarını geçmek üzereydi ama kaldırdığı ayağı aniden havada asılı kaldı. O kadar korkmuştu ki, sadece "İsa!" diye haykırdı.

Pell-mell korkuluklar boyunca geri tırmandı. Yere ulaştığında kalbi öfkeyle çarptı. Kaleye baktı. Orada, bayrağın yanında duran, sağ ayağını bir sura dayamış, Feri Âts'ı - korkunç Feri Âts'ı - Paul Street Boys'un baş düşmanı ve rakip çetelerinin lideri olarak gördü. Kırmızı, bol bluzu rüzgarda dalgalandı. Yüzünde bir sırıtiş vardı.

Nemecsek gerçekten korktu, o kadar ki kaçtı. Nemecsek arkasına bakmaya cesaret ettiğinde, Feri Âts'ın kıpkırmızı bluzu artık görünmüyordu. Dahası, kalenin tepesindeki sancak da aynı şekilde ortadan kaybolmuştu!

İkinci bölüm (sayfa 25-26)

Metinden en önemli bilgileri not alın!

*Notlarınız olabilir
Zihin haritası
Masa
Çizim vb.*